

Sygn. akt IX C 12/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie Wydział IX E.

w składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Iwaszkiewicz

Protokolant: Paulina Konecka

po rozpoznaniu w dniu 18 maja 2016 r. w Szczecinie

sprawy z powództwa (...) Bank (...) spółka akcyjna z siedzibą we W.

przeciwko G. R.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej G. R. na rzecz powoda (...) Agricole Bank (...) spółka

akcyjna z siedzibą we W. kwotę 4.579,57 (cztery tysiące pięćset siedemdziesiąt dziewięć)

złotych 57/100, w tym od kwoty 2.790,22 (dwa tysiące siedemset dziewięćdziesiąt) złotych

22/100 z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP

poczynając od dnia 05 listopada 2011 r.;

II. przyznaje kuratorowi pozwanej G. R. A. C. wynagrodzenie w kwocie

600,- (sześćset) złotych;

III. zasądza od pozwanej G. S. na rzecz powoda (...) Agricole Bank (...) spółka

akcyjna z siedzibą we W. kwotę 782,44 (siedemset osiemdziesiąt dwa) złote 44/100

tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt IX C 12/16

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wystąpił przeciwko pozwanej G. R. (uprzednio L.) z pozwem o zapłatę kwoty 4.579,57 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 2.790,22 zł od dnia 05 listopada 2011 r. do dnia zapłaty i kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż pozwana w dniu 15 czerwca 2007 r. zawarł powodem (ówczesnie (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W.) umowę kredytu – karty kredytowej nr (...). Ze względu na to, iż pozwana nie spłaciła kredytu skierowano do niej pisemne wezwanie do zapłaty z dnia 10 lutego 2010 r. Zgodnie z wyciągiem z dnia 03

listopada 2011 r. na wymagalne zadłużenie składają się kwoty: 2.790,22 zł – niespłacony kredyt, 1.612,35 zł – umowne odsetki karne, 177,- zł – opłaty, koszty i prowizje.

W dniu 02 czerwca 2014 r. zarządzeniem przewodniczącego w Sądzie Rejonowym Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie stwierdzono brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym oraz upominawczym i skierowano sprawę do zwykłego trybu postępowania.

Pozwana (reprezentowana przez ustanowionego kuratora procesowego) wniosła odpowiedź na pozew żądając oddalenia powództwa.

Jednocześnie Sąd ustalił w systemie PESEL – SAD, że pozwana zmieniła nazwisko i obecnie nazywa się R..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana G. R. w dniu 15 czerwca 2007 r. zawarła z powodem umowę kredytu – kart kredytowej nr (...).

Ze względu na to, iż pozwana nie spłaciła kredytu skierowano do niej pisemne wezwanie do zapłaty z dnia 10 lutego 2010 r. Na wymagalne zadłużenie składają się kwoty: 2.790,22 zł – niespłacony kredyt, 1.612,35 zł – umowne odsetki karne, 177,- zł – opłaty, koszty i prowizje.

Bezsporne, a nadto dowód:

- umowa o przyznanie limitu kredytowego i umowa o wydanie i korzystanie z karty

kredytowej k. 10

- regulamin przyznawania i korzystania z limitu kredytowego k. 15 - 18

- wyciąg z ksiąg bankowych k. 19

- zestawienie operacji k. 11 – 14

- wezwanie do zapłaty k. 20

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie oparto na przedłożonych przez stronę powodową dokumentach, których prawdziwość, rzetelność i autentyczność nie budzi wątpliwości Sądu, nadto twierdzeń i dowodów przedłożonych przez powoda nie zakwestionowała pozwana, poza ogólnym wnioskiem o oddalenie powództwa.

Podstawę żądania pozwu stanowiła dyspozycja wynikająca z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 12 września 2002 roku o elektronicznych instrumentach płatniczych (t.j. Dz.U. z 2012 roku, poz. 1232), obowiązującego w chwili zawierania umowy o kartę kredytową, zgodnie z którym przez umowę o kartę płatniczą wydawca karty płatniczej zobowiązuje się wobec posiadacza karty płatniczej do rozliczania operacji dokonanych przy użyciu karty płatniczej, a posiadacz zobowiązuje się do zapłaty kwot operacji wraz z należnymi wydawcy kwotami opłat i prowizji lub do spłaty swoich zobowiązań na rachunek wskazany przez wydawcę. Zgodnie z art. 2 pkt 7 tej ustawy kartą płatniczą jest karta identyfikująca wydawcę i upoważnionego posiadacza, uprawniająca do wypłaty gotówki lub dokonywania zapłaty, a w przypadku karty wydanej przez bank lub instytucję ustawowo upoważnioną do udzielania kredytu - także do dokonywania wypłaty gotówki lub zapłaty z wykorzystaniem kredytu.

Sąd, w oparciu o dokument potwierdzenia zawarcia umowy o wydanie i korzystanie z karty kredytowej uznał, iż na skutek zawarcia przedmiotowej umowy doszło do powstania pomiędzy stronami stosunku obligacyjnego w postaci umowy z posiadaczem karty. Strona powodowa dostarczyła również materiał dowodowy umożliwiający ustalenie,

że pozwana nie wywiązała się należycie z umowy, w szczególności zaniechała dokonywania systematycznych spłat minimalnych. To zaś stanowiło podstawę do wypowiedzenia umowy i dochodzenia całego zadłużenia jako natychmiast wymagalnego.

Przedłożone przez powoda zestawienie transakcji także nie budzi wątpliwości.

W tej sytuacji, w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego należało stwierdzić, że powód – co do zasady - uczynił zadość obowiązкови ciężącemu na nim stosownie do treści art. 6 k.c. i 232 k.p.c., przedkładając zarówno łączącą strony umowę oraz zestawienie dokonanych przez pozwaną transakcji.

W świetle całokształtu poczynionych rozważań, Sąd uwzględnił powództwo w całości.

Roszczenie o zasądzenie odsetek znajdowało jednak oparcie w treści art. 481§1 i 2 k.c. który stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł szkody. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy.

Wobec ustanowienia kuratora procesowego dla strony pozwanej Sąd na podstawie § rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13.11.2013 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz. U. z 2013 r., poz. 1476) w zw. z § pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 461 z późn. zm.) Sad mając na uwadze moment wszczęcia postępowania przyznał ustanowionemu kuratorowi wynagrodzenie w wysokości 600,- zł.

O kosztach procesu sąd orzekł w punkcie trzecim, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu

Powód wygrał spór w niniejszej sprawie w całości. Na poniesione przez powoda koszty składały się uiszczona tytułem opłaty od pozwu w kwota 100,- zł, kwoty, wynagrodzenie kuratora procesowego ustanowionego dla pozwanej w kwocie 600,- zł, dwie kwoty po 4,92 zł raz kwota 24,60 zł tytułem wynagrodzenia notariusza od dokonanych przez powoda poświadczeń dokumentów przedłożonych w niniejszym postępowaniu, kwota 17,- zł opłaty skarbowej uiszczona od udzielonego pełnomocnictwa oraz opłata w kwocie 31,- zł za udzielenie informacji z MSWiA.